

NEFSİN ANLAMI (2)

(...düünden devam)

Ruhların, bedenlerinden ayrıldıktan sonra Allah'ın huzuruna götürülecekleri hakkında âyetlerin yanında sağlam hadîsler de vardır. Belki dünyâdan ayrılan her peygamberin ruhu, Allah'ın huzuruna çıktığı zaman yüce Allah ona, ümmetinin davranışını sorar. İşte Hz. İsâ Aleyhisselâm da dünyâdan ayrılıp Allah'ın huzuruna çıktığı zaman yüce Allah ona, ümmetinin, kendisi hakkındaki inançlarını, ümmeti arasında yayılan yanlış, tevhîde aykırı akîdeleri, kendisinin mi telkin ettiğini sormuştur. Hz. İsâ da bu inançları aslâ kendisinin telkîn etmediğini, kendisinin insanlara sadece Allah'ı bir bilip O'na kulluk etmeği öğütlediğini arz etmiştir. Âyetlerde geçmiş zaman kipinin seçilmiş olması da bu sorgunun ileride yapılacak bir sorgu değil, olmuş, geçmiş bir sorgu olduğunu gösterir. Âyetteki konuşmanın asıl amacı da Hristiyanların, İsâ'yı ve annesini tanrılaştırmalarının, Hz. İsâ'nın telkîni olmayıp sonradan uydurulduğunu vurgulamaktır.

Şimdi **Kur'ân Ansiklopedisi** adlı eserimizden Nefs hakkındaki açıklamamızı aktaralım:

NEFS

(Rûh maddesine de bakınız)

"Ey huzûra eren nefis! Râzı edici ve râzı edilmiş olarak Rabbine dön! (İyi) Kullarım arasına gir! Cennetime gir!" (Fecr: 10/27-30) âyetlerinde bedenden ayrılan huzura ermiş nefse, Allah'ın hâlis kulları arasına katılıp cennete girmesi emredilmektedir .

Nefs: Kişinin kendisi, rûhu anlamına gelir: *"Nefislerinizi çıkarınız"* (En'âm: 55/93) âyetinde nefsin çoğulu olan enfüs rûhlar, canlar demektir

:

"Allah nefislerinizdekini bilir. O'ndan sakının."

(Ba-kara: 92/235)

âyetinde Allah'ın, insanların içinden geçen her şeyi bildiği vurgulanmaktadır. Burada enfüs, insanların canları, gönülleri demektir:

"Sana gelen her iyilik Allah'tandır, sana gelen her kötülük de kendi(günâhın yüzü)ndendir. Seni insanlara elçi gönderdik. (Buna) Şâhid olarak Allah yeter."

(Nisâ: 98/79):

"Sen benim nefsim-dekini bilirsin, ben senin nefsindekini bilmem"

(Mâide: 110/116)

âyetlerinde nefis, kişinin zâtı, kendisi demektir

.

"Allah, ölmekte olan canları alır, ölmeyenleri de uykularında (bedenlerinden alıp kendilerinden geçirir); sonra ölümüne hükmetti-ğini yanında tutar, ötekilerini de belli bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır." (Zümer: 59/42)

Zümer 42. âyetin tefsîrinde Râzî şöyle diyor: "İnsan nefsi, rûhanî, parlak bir cevherdir. Bedenle birleşince ışığı, bütün bedene yayılır. İşte bu durum, hayattır. Ölüm ise rûhun, bedenle dış ve iç ilişkilerini kesip bedenden çekilmesidir. Bazı bakımlardan bedenin dışı ile ilişkisini kesip, içi ile kısmen ilişkisini sürdürmesi durumu da uykudur. Görülüyor ki ölüm ve uyku, aynı türdendir.

(devamı yarın..)